

skulde komme til Arvingen, kan jeg ikke se, at den i nogen Maade er truende, tværtimod, og vil derfor meget anbefale, at man holder paa Punkt 2 og sætter det ind igen i Lovforslaget. — Jeg vil derimod samtidig fremhæve et andet Punkt, som den højtærede Justitsminister maasse vil tage under Overvejelse. Det drejer sig om at værgе Arvingerne og gaar ud paa, at der ikke gives Arveladeren nogen ubegrænset Ret til ved Testamentet, at give Eksekutorerne saadanne Rettigheder, at de rent ud faa Hals- og Haandsret over hele Boet. Det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget, „at Arveladeren over for Personer, hvis Ret enten helt eller dog i det væsentlige er uafhængig af hans Vilje, ikke bør have nogen ubetinget og ubegrænset Udgang til at foreskrive den for dem i det givne Tilfælde muligvis mindre betryggende eller mindre praktiske Behandling ved Testamentssekretorer; dette gælder navnlig dels over for Fordringshaverne i Boer, i hvilke Arv og Gæld ikke er vedgaaet, dels over for Tvangsarvingerne i Boer, i hvilke Gældsansvaret er overtaget af Arvingerne.“ Jeg kan nemlig anføre, at der er et Testamente, hvori vedkommende Testamentskriver — men ganske vist understrevet af Testator — har indført en saadan Klausul, at vedkommende Kurator i Boet — det er i dette Tilfælde en Kurator, som til lige var executor testamenti. — „skal udføre alle i Boet foresaldende Kurator-, Medhjælper- og Inkassatorforretninger i Overensstemmelse med hans mig givne Løfte om at lede Boets Behandling og Udvikling efter min særlig ham bekendte Vilje, og efter den mellem os truffene Aftale.“ Jeg tror, at naar det er tilladt at skrive en saadan Bestemmelse, der strider stik imod de Udtalelser, Ministeren har fremsat, og som jeg oplæste, vil det føre til, at Kuratoren har faa fuldstændig Hals- og Haandsret over Boet og Arvingerne, at disse egentlig stilles komplet værgeløse. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister mulig at foranledige Bestemmelser, som den antydede givne, for at Eksekutor ikke saaledes skal kunne berettiges til at have fuldstændig carte blanche med Hensyn til alle de Midler, han har under Hænder. Det kan blive en farlig Historie, naar Boet drejer sig om store Summer, og som jeg før tillod mig at sige, drejede det sig i det af mig antydede Tilfælde om Millioner.

Jeg berørte før, hvor vanskeligt det var for Arvtageren at kunne følge med Boets Behandling, og jeg skal tillade mig at behøve dette Forhold ved forskellige Eksempler paa Tilfælde, hvor det har været ganske umuligt

at vide, hvad der foregik under Boets Behandling. I et Bo, som jeg ogsaa er bekendt med, stod der i Testamentet, at det var den afdødes Dnske, at Arvingerne skulde dele Ejendelene ved en fuldstændig privat Auktion. En saadan blev ogsaa foretaget, ganske i Benskabelighed, som det jo var Mening, og af udenforstaaende var kun vedkommende Kurator og Eksekutor til Stede. Først længere Tid bagefter fik man ganske tilfældig at vide, at samme Kurator havde betalt sig 2,766 Kr. 41 Ore for blot at være til Stede ved en lille Privat-Auktion mellem Arvingerne. Jeg synes ogsaa, dette er af de Tilfælde, der, ved Siden af de tidligere nævnte, gør, at man uvilkaarlig bliver lidt ængstelig for at lægge for stor Magt i Hænderne paa Eksekutor. Der er andre Tilfælde, som f. Eks. at en Ejendom ifølge Testamentet blot skulde overdrages til en Arving, og derfor beregnedes man sig en Provision for „Overdragelsen“ af 1,680 Kr. Det er jo ogsaa ganske godt betalt. Naar et saadant Bos Behandling staar paa i 2, 3 Aar, og der er en stor Mængde udestaaende Fordringer at indklassere, vil det kun være ganske tilfældigt, om Arvingerne kunne faa noget at vide om, hvorledes en saadan Forretning gaar for sig. Af en saadan Stor-Inkassation er af vedkommende Eksekutor og Kurator f. Eks. beregnet en Provision af 10 pCt., ja endog op til 14 pCt. en Gang imellem, for ethvert af de enkelte Veløb. Naar det nu drejer sig om Hundrede Tusinder, eller maasse Millioner, som staa ude, vil der derud af kunne komme en utilladelig stor Fordel, og man har intet Middel, som jeg sagde før, til at følge med i saa Henseende. Man har vel tilladt sig at spørge, men man har nægtet at give Oplysninger! Paa den Maade kan et Bo ganske roligt drives videre; men det er for sent, naar Boet er behandlet sær- digt, og der mulig er gaaet flere Aar, at man da ved Revisionen skal begynde at gøre Indvendinger mod Boets Behandling. Der er da let meget gaaet tabt; som ikke er til at erstatte eller til at faa igen. Man har ikke haft nogen Udvej til at forhindre saadant, og den Udvej, der af Ministeren var foreslaaet, nemlig, at man kunde kræve et saadant Bo frataget en Kurator og Eksekutor og overgivet til Skifteretten, for at saa det behandlet paa en anden og for Arvingerne nok saa fordelagtig Maade, har Landstinget desværre udelukket. I sidste Stykke af § 1 staar der, at „naar et Bo er frataget Eksekutor og gaaet over til Skifteretten, vil Eksekutorjalar ikke være at udrede, hvad enten et saadant maatte være bestemt i Testamentet eller ikke, men Skifte-